Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Christophori Cellarii Compendivm Antiqvitatvm Romanorvm

Cellarius, Christoph Halae Magdeburgicae, 1774

VD18 10161015

Sect. V. De Machinis Bellicis.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17085

gum directa. Cornua olim ex bubulo erant, vude nomen hæsit: postea ad similitudinem ex ære curuato facta. ovi div s metamorph. lib. I. v. 98:

Non tuba directi, non aris cornua flexi.
Lituus a figura litui auguralis dictus. FESTO genus
erat buccinæ incuruæ. Memorat HORATIVS lib.
II. od, I. & SENECA Thyest. v. 576:

Jam silet stridor litui strepentis.

Buccina, vel bucina canebatur in castris, ad vigilias diuturnas nocturnasque definiendas. Vid. struvidib. VII. v. 154. & quie nos ibi; adde disp. nostr. de vigiliis veterum.

SECT. V. DE MACHINIS BELLICIS. 1)

CAP. I. DE ARIETE.

MACHINÆ sunt tormenta, quibus in oppugnationibus vrbium vtebantur. m) Tales erant

1) De machinis bellicis, praeter FELICEM OSIVM, PETRVM RAMVM aliosque, præ ceteris videndus est IVST. LIPSIVS libris V. poliorceticon, siue de machinis, tormentis & telis, qui tom. III. operum p. 550. exstant.

m) Ne iusto longior videar, reliquas machinas bellicas, aliaque instrumenta, quibus Romani in bello & in oppugnatione ciuitatum vsi sunt, tantum recensere, mecum constitui. In hanc classem cadunt:

I) Crates, que textu vimineo efficiebantur, & in subita oppugnatione in consuetudine precipue erant.

Vius

Sect. V. de machinis bellicis. 277

erant aries, ballista, catapulta, helepolis, turris rotata & vinea. Aries fuit trabs longa, ferro gran-S 3

Vsus earum triplex suit. Ils enim non solum tegebant corpus, sossague explebant; sed etiam eas, sapidibus immiss, in hostium, scalarum ope adscendentium, capita deuoluebant: conf. HIR TIVS de bello Alex. cap. XVIII. cap. 81. &

VEGETIVS lib. IV. cap. 6.

II) Scalæ murales, quibus in adscendendis urbium muris viebantur. Plurima earum pars erat lignea, & ex his nonnullæ complicari ac componi potuerunt. Præterea & coriaceæ, reticulatæ ac stuppeæ apud veteres Romanos haud incognitæ fuerunt: conf. steweres Romanos haud incognitæ fuerunt: conf. steweres not. ad Vegetium lib. IV. cap. 21. 10. fotter xvs archæol. Græc. lib. III. cap. 10. & ANTON. THY-sivs de oppugn. vrb. p. 158.

III) Sambucæ scalarum fuerunt genus, quarum ope commode ex nauibus ad muros venire eosque adscendere potuerunt. Fuse sambucarum harum rationem

descripfit POLYBIVS lib. VIII. cap. 5.

IV) Brachium, valli genus, quod cespitibus struebatur, & cui pinnæ addebantur, cuius rei HIRTIVM de bell. Hispan. cap. VI. LIVIVM lib. XXXVIII. cap. 5. & LVCANVM lib. III. v. 368. testes habemus.

V) Cerui, qui trunci ramosi erant, a cornuum, quam habebant, forma sic dicti. Vtebantur illis veteres ad terram in vallis struendis coercendam: ad iter hosti præcludendum & impediendum: ad aggerem muniendum, quum trunci isti in exteriori vallo eminerent & inter loricam ligneam & aggerem ipsum inserti essent: cons. RATBOD. HERM. SCHELIVS tom. X. thes. ant. Rom. Grauii p. 1121. & IVST. LIPSIVS lib. II. poliorc. dial. 2. p. 526.

VI) Styli cœci, quos nostra lingua Fuscangeln adpellamus. Eorum a CÆSARE lib. VII. de bello Gallico

di præfixa, quod olim figuram capitis arietini habebat, vnde etiam nomen; postea simpliciter ran-

cap. 73. & HIRTIO bell. African. cap. XXI. mentio facta est:

VII) Aggeres. Fuerunt isti alta militaria sepimenta, ex arboribus, virgultis, terra, cespite aliaque materia composita, quæ muris hostium admouebantur, vt milites e propinquo contra illos pugnare, turres his imponere, & tormenta versus vrbem eo aptius dirigere possent. Consulas ANTON. THYSIVM de oppugnat. vrb. p. 169. & RATE. HERM. SCHELIVM tom. X.

thef. ant. Rom. Grauii p. 1123.

VIII) Turres, que adificia bellica ex trabibus ac tabulis exstructa & corio crudi firmata muribusque ipsis hostilibus longiora & super rotas ea de caussa posita fuerunt, vt vrbi faciliori negotio admoueri possent. De earum structura hac observat ve GETIVS lib. IV. cap. 17: Præsens autem periculum ciuitatis est, si ad murum fuerit turris admota. Plures accipit scalas & diverso genere conatur irrumpere. Nam in inferioribus habet arietem, cuius impetu destruit muros; circa mediam vero partem accipit pontem, factum de duabus trabibus, septumque de vimine, quem sabito prolatum inter turrim murumque constituunt, & per eum egredientes de machina bellatores in cinitatem transeant of occupant muros. In Superioribus autem turris illius partibus contati & sagittarii collocantur, qui defensores vrbis ex alto contis missibus saxisque prosternunt: adde HIRTIVM de bello Alexandr. cap. I. CASAREM de bello Gall. lib. II. cap. 30. LIVIVM lib. XXI. cap. II. AMMIANUM MAR. CELLINV M lib. XX. cap. 11. aliosque.

IX) Pontes, quorum varia apud veteres fuerunt genera. Vbi enim subito sumen traisciendum erat, pontes partim ex iunctis inter se ratibus : partim ex doliis, ime cupis : partim ex viribus, stramento repletis, com-

tum acutum fuit. Hoc a militibus cum impetu agitato muros perforabant : , 105 EFHVS de bell. CAP ind. lib. III. cap. 9.

ponebantur; vt ex CESARE de bello Gallie. lib. I. cap. 12. HERODIANO lib. VIII. cap. 4. & 8. videmus. Inprimis de posteriori pontium genere erudite commentatus est CHRIST. GOTTL. SCHWARZIVS diff. de colleg. vericulariorum S. XV. seq. p. 43. eus mifeell. polit. humanit.

X) Terebra arietis genus fuit, ita facta, vt in extremitate gladii, fiue mucronis speciem haberet, & in muris foramina efficeret. Eius figuram exhibet IVST.

LIPSIVS libro memorato p. 558.

172

15.

a.

is

10

R.

6.

es

m.

XI) Scorpiones, qui a catapultis ita differre videntur, vt ex illis maiores, ex his vero minores emisse fuerint fagittæ. Mentio huius tormenti militaris fit apud LI-VIVM lib. XXVI. cap. 47. VEGETIVM lib. IV. cap. 22. & HIRTIVM de bello Afric. cap. XXXI.

XII) Iacula, quorum duo fuerunt genera. Alia erant ex ligno folum confecta, ad quorum classem ardentes ligneæ hastæ, contra hostes proiectæ, & faces adpellatæ: item sudes, siue gladii lignei præusti, variaque præpilata missilia pertinent. Alia ferrea fuerunt, ad quorum genus hastæ, lanceæ, veruta, gæsa, & alia instrumenta referri debent; quæ tamen armis potius, quam machinis bellicis adnumeranda funt. Eadem est ratio fundorum, armentorum, arcuum cet. de quibus pro-, lixe IVST. LIPSIVS fapius laudatis poliorcet. libris ogit.

XIII) Currus falcatus, qui a LVCRETIO currus falcifer, a SIL 10 Italico couinus falcarus, & a LIVIO quadriga falcara dicitur. Describit eius formem everivs lib. IV. cap. 9. §. 5. quando ita loquitur: & inter radios rotarum plura spicula eminebant in aduersum; aliæ deinde falces summis rotarum orbibus, & aliæ in terram demissa, quidquid obuium concitatis equis fuisset, amputatura; Livivs vero lib. XXXVII. cap. 41, de hoc initrus

CAP. II.

DE BALLISTA.

Ballista machina erat, qua trabes ferratæ, vt tela arcu, excutiebantur: catapulta iaciebat

mo-

ftrumento sequentia prodidit: falcatæ quadrigæ in bunc maxime modum erant. Cuspides, circa temonem ab ingo decem cubita exstantes, velut cornua habebant, quibus quicquid obuium daretur, transfigerent, & in extremis iugis binæ circa eminebant falces; altera æquata iugo; altera in terram devexa:illa, vt quicquid a latere obiiceretur, abscinderet; bac vt prolapsos subeuntesque contingeret. RADERVS.SCHEF. FERVS, STEWECHIVS allique multam in eo poluerunt operam, vt rite formam horum curruum describerent atque exhiberent; minus vero inter se conueniunt, quia non rite intellexerunt verba CVRTII, in quibus maiorem difficultatem inesse, sibi persuadent, quam re ipsa adest. Curtius spiculorum & falcium in curribus mentionem facit, & spicula inter radios eminuisse, falces vero duplices fuisse, tradit, dum alias fummis rotarum orbibus hæfisse, alias autem in terram ita demissas esse scribit, vt quodcunque obuiam concitatis equis venerit, amputauerint. Ex vocabulo illius obuium merito colligitur, posterius falcium genus ea adscidisse, quæ in ipsa via ideoque sub ipso curru fuerunt, hocque & innuit LIVIVS, quando loco memorato scribit : cuspides, circa temonem ab iugo decem cubita exstantes, velut cornua habebant. Quæ vbi obseruantur, Curtii verba fatis luculenta esse arbitror. Nam aperte fignificat :

1) Quod falces fuerint in summis rotarum orbibus; sine in ea rotæ totius parte, quæ canthus adpellatur. Hæ falces versus terram deslexæ fuisse videntur, vt omne, quod iuxta vtraque currus latera erat, eo faci-

lius

Sect. V. de machinis bellicis. 281

molares lapides; sicuti funda minores. Sic cæssa distinguit de bell. ciu. lib. II. cap. 2. num. 2. & cap.

lius abscinderent & dirimerent. Atque eo spectant verba: aliæ deinde falces summis rotarum orbibus bærebant:

2) Quod falces in axi ipía fuerint; fiue in ea trabe, circa quam tota rota vertitur. In medio totius axis, adeoque sub ipso curru, falces fuisse, sane non solum ex Curtio patet, qui falces has quæuis obuia abscidisse refert; sed etiam ex ipsa re colligi potest. Secundum Livium enim in terram demissa erant ; quodsi vero in axium extremitatibus fuissent, nullum plane habuissent vsum, nisi ipsis rotis longiores exstitissent; hoe vero rotarum curfum impediuisset. Ad hæc, si etiam non longiores fuissent, facile tamen comprehendi potest, in ipfis falcibus canthi has axium falces impingere necefsario debuisse; quod vero itidem currum retardasset. In terram demissie dicuntur ha falces, quoniam sub ipso curru in axibus ita oblique adfixæ erant, vt earum extremitares terram fere tangerent. Indicat quoque Curtius:

Quoniam autem cvrtivs refert, ea inter rotarum radios eminuisse, id de modiolis, in quibus rotarum radii defixi erant, intelligendum esse credo. In extrema enim modiolorum parte ita adfixa fuisse videntur, vt recta a duobus currus lateribus prominerent: cum ipsa rota ac radiis circumagerentur, & quicquid a latere erat, grauiter vulnerarent. IAC. PERIZONIVS in Curtio vindicato p. 164. seq. itidem currus falcatos descripsit, quamuis formam horum curruum non plane adcurate exhibuisse videatur, præsertim in eo falcium genere, quæ sub ipso curru fuerunt. De iis, quæ sub enere, quæ sub ipso curru fuerunt. De iis, quæ sub enere, quæ sub ipso curru fuerunt. De iis, quæ sub enere, quæ sub ipso curru fuerunt. De iis, quæ sub enere, quæ sub ipso curru fuerunt. De iis, quæ sub enere, quæ sub ipso curru fuerunt. De iis, quæ sub enere curves aliique de hoc argumento edisseruerunt, consulto taceo.

(VIX TERM TORONOM NEW XIV)

cap. 9. num. 3. Alius loquendi vsus erat antiquiorum, ballistis lapides, & trabes catapultis tribuenrum. Vid. CICERONEM Tuscul. lib. II. cap. 24.
& PLAVTVM capt. act. IV. scen. 2. v. 16. quos
etiam post Cæsarem Tacitus, Seneca aliique imitantur.

DE HELEPOLI.

TELEPOLIS turris militaris genus fuit, posteriori æuo ad expugnandas vrbes inuentum; cuius structuram descripsit ammianvs in Iuliani expeditione lib. XXIII. cap. 5.

DE TVRRE ROTATA.

TVRRIS rotata ex ligneis contabulationibus constabat, vt altitudinem muri æquaret vel superaret; & rotis imponebatur, vt facilius ad muros admoueri posser. Si quid proximum accessum

XIV) Tollenon itidem instrumentum bellicum suit. De eius forma sie scribit ve getivs lib. IV. cap. 21: Tollenon dicitur, quoties una trabes in terram præalte desigitur, cui in summo vertice alia transuersa trabes longior dimensa medietate connectitur, eo libramento, vt, si unum caput depresseris, aliud erigatur. In uno ergo capite cratibus, sine tabulatis contexitur machina, in qua pauci collocantur armati. Tunc per sunes uno attracto depressoque, alio capite eleuati imponuntur in murum: adde stemechion, ot. 483.

sum impediret, ponticulus superiori parti adiun-Aus in murum demittebatur. Vid. LIVIVM lib. XXI. cap. II. & adde CVRTIVM lib. IV. cap. 6. num. 9. & lib. VIII. cap. 10. vum. 32.

DE MVSCVLO.

WI visc v L vs & vinea erant machinæ, quibus milites vrbem oppugnantes tegebantur. c æsar de bell. ciuil. lib. II. cap. 10. cap. 2. num. 1. & de bell. gallia. lib. VII. cap. 27. num. 2. pluteus autem afferes ad milites a latere, vel fronte etiam defendendos, quamquam & integræ machinæ fie distæleguntur. Vid. cæsar em de bell. gallic. lib. VII. cap. 25. num. 1. & de bell. ciuil. lib. I. cap. 25. num. 10. lib. II. cap. 9. num. 5.

DE TESTVOINE.

rum inter se supra militum capita iunctorum series: qua tecti succedere ad murum, aut inuadere hostem, aut repellere inuadentem tuto poterant. Livivs lib. XLIV. cap. 9. lib. XXXI. cap. 39. CESAR de bell. gall. lib. II. cap. 6. mim. 2. cvrtivs lib. V. cap. 3. mim. 9.21.23. Florvs lib. III. cap. 10. num. 13. Dio lib. XLIX. p. 409. Inferiores autem scriptores testudinum nomine tamquam communi machinarum tegentium vocabulo vtuntur, vt vineas etiam & alia huiusmodi comprehendat. De his singulis præclare agit & ad-

adcurate LIPSIVS in poliorceticis & de militia ro-

DE CORONA.

ORONA superest, & circumuallatio, quibus vrbes olim capiebantur. Corona erant milites circa vrbem constituti, ita, vt vir quasi virum tangeret : vt nihil ingredi , nihil egredi inuitis oppugnatoribus posset. Quod vero eruptiones timendæ erant, coronam non simplicem, sed duplicem, vt vna subsidio alteri estet; sæpius etiam triplicem faciebant. Id dicunt historici, vrbem corona capi, quod plerumque fiebat in tumultuaria & festinata oppugnatione. Exempla vide apud ca-SAREM de bell. gall. lib. VII. cap. 72. num. 23. & LI-VIVM lib. XLIII. cap, 18. Circumuallatione vallum cira vrbem erigebatur, quod distinctum multis turribus & castellis erat, defensionis caussa: CASAR de bell. gall. lib. VII. cap. 11. num. 1. & CICERO lib. XV. ep. 4. num. 21.

SECT. VI. DE MILITIA NAVALI.

DE ROSTRIS.

Navalis militia vim maximam in rostris habebat, quæ ex ferro constabant. Olim hæc advnca erant, instar rostri auium, vnde nomen hæsit: postea directa & plerumque trisulca, instar